

# Úvodník

Vítej v červnu, Školní tornádo!

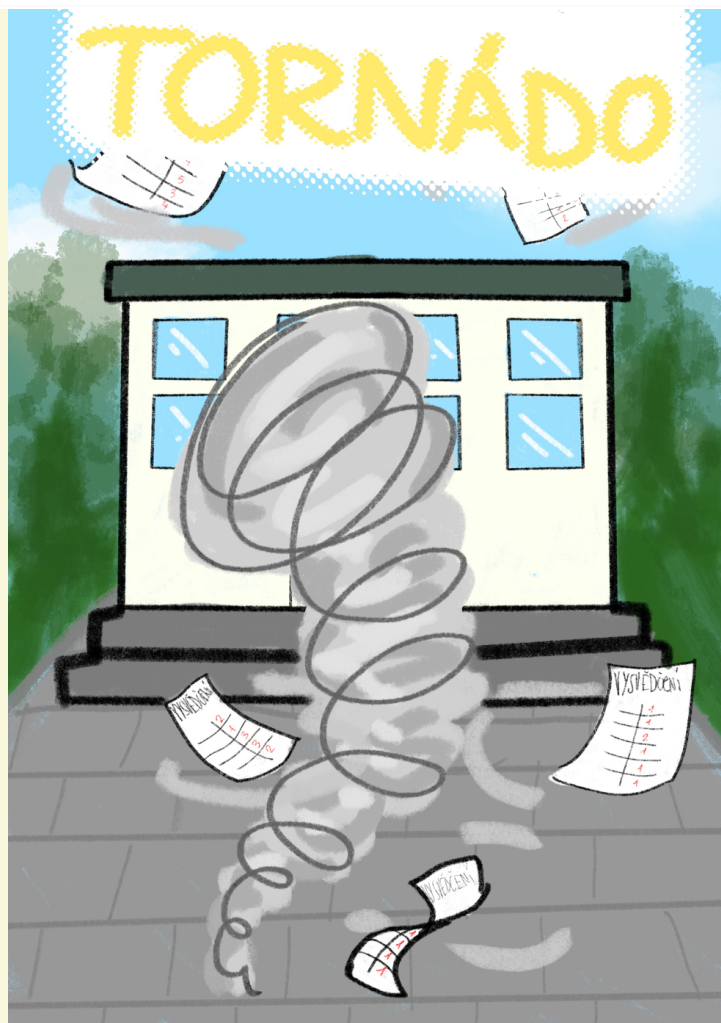
A je to tady. Ten nejlepší měsíc v celém školním roce. Červen!

Měsíc, kdy se učebnice pomalu zavírají, známky jsou (doufejme) v suchu a ve vzduchu už jsou cítit prázdniny.

Letošní školní rok utekl jako voda a my v redakci jsme nadšení, že vás můžeme přivítat u posledního čísla před velkými prázdninami.

Máme pro vás pořádnou nálož čtení, která vám zkrátí čekání na závěrečné zvonění. Tak hurá do toho!

Redakce Školního tornáda

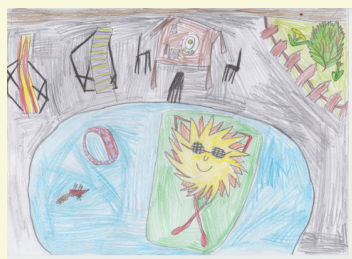


## Letní báseň

Sluníčko hřeje,  
sníh už není,  
můžeme skákat po kamení.  
V létě můžeme do bazénu,  
a u toho nemít rýmu.

Sluníčko je v létě šťastné,  
že může svítit na tuto zem,  
můžeme jít do aquaparku,  
bude nám svítit do oken.

Anna Franková, II. B



Představuje se naše nová redaktorka Anna Franková

Ahoj, já jsem Anička. Mám dva bratry, ale ti nebydlí se mnou. Jeden má 20 a ten druhý 14. Mám je ráda, jsou moje rodina. Já mám ráda horolezectví. Je mi sedm, miluji les a zvířata.

Narodila jsem se doma, ráda kreslím, tvořím, zpívám a ráda chodím do naší školy v Hrabové.

Mám v ní hodně kamarádů.  
Doma mám kocourka Alexe.  
Ráda chodím do lesa v Beskydech. Cítím, že tam mám svého ducha.

Nepřipadám si nikdy opuštěná, cítím se jako pták, jako síla přírody.

**Autorka titulní strany vydání:**

Barbora Kavková, VI. A

## Co mi dala základní škola

Devět let na základní škole uteklo strašně rychle. Velkou část mého života během té doby zabíral hokej a skloubit sport na vyšší úrovni se školou nebylo vždycky lehké. Víím, že to stálo hodně úsilí nejen mě, ale hlavně moje rodiče, kterým bych chtěl moc poděkovat. Celou dobu mě podporovali, abych mohl dělat to, co mě baví, i když to pro ně znamenalo hodně obětí. Hokej bych za nic nevyměnil. Naučil mě zodpovědnosti, vytrvalosti a týmové spolupráci. Lidé, kteří vrcholový sport nedělali, si někdy neumí představit, kolik práce a podpory za tím vším stojí.

Chtěl bych také poděkovat panu učiteli Janků, na kterého budu ze školy vzpomínat nejvíc. Podobně jako s panem učitelem Němcem je s ním sranda a oceňuji, že oba umějí brát věci s nadhledem a legrací. Poděkování ale patří všem učitelům, i těm, kteří mě někdy štváli - naučilo mě to respektovat ostatní, i když spolu ve všem nesouhlasíme. Základka pro mě končí, ale jednu věc si z ní určitě odnáším: za každým úspěchem stojí spousta práce, podpory a lidí, kteří vám věří. A za to patří velké díky.

Adam Chyba, IX. B

## Definují nás známky?

„Jaké máš známky?“ Tuto otázku slyšíme dennodenně. Některým přijde, že vyjadřují naši úspěšnost v životě a dokonce i někdy naši hodnotu. Ale žádnou z těchto věcí neurčují známky. Třeba si nějaký člověk myslí, že když bude mít doma v šuplíku vložený doktorát z medicíny, že je to ta nejlepší věc, kterou mohl v životě udělat. Zase pro některé je přestěhovat se do Řecka a tam si postavit domeček a mít 4 psy ta nejlepší věc, která ho v životě potkala. Takže každý svou úspěšnost vidí jinak. Lidé si myslí, že známky určují, jaká je hodnota člověka.

Hodnota člověka je ale vyjádřena tím, jak se určitý člověk chová k dalším lidem skrze činy, které dělá atd. Hodnotu neurčuje to, jestli víš, kde se nachází ropa. Tak co známky teda vyjadřují? Vyjadřují to, jestli nás dané učivo baví, kolik času jsme do toho dali atd. Zároveň známky můžou být i motivace. Ano, známky jsou důležité, protože nám můžou pomoci k něčemu (dostat se na vysněnou školu), ale je to pouze pomoc. Ne celý smysl našeho života, jak si údajně někteří lidé myslí. Znamky jsou pouze čísla na dané stupnici, ale zároveň můžou být dobrým ukazatelem, v čem vynikáme a čemu bychom se radši měli vyhnout. Prostě svět se netočí jenom kolem známek.

Magdaléna Bočánková, IX. B

## Zápas, na který se nezapomíná

Říká se, že hokej se rozhoduje až ve třetí třetině. No, my jsme právě v jejím závěru a upřímně - byla to jízda. Základka je vlastně takový devítiletý zápas, kde jsme si všichni prošli všechno: od prvních krůčků na ledě až po drsné bitky s některými předměty.

### Jak to probíhalo?

#### První třetina (První stupeň):

Vletěli jsme na led s bágly většími než my. Zatímco většina poctivě pilovala obloučky, pár z nás už zkoušelo první klíčky.

Bylo jasné, že mě víc než krasobruslení bude bavit pořádná akce.

#### Druhá třetina (Druhý stupeň):

Tady už to začalo řezat. Přišly první ostré krosčeky z některých předmětů. My, co jsme u všeho museli být a žádnou zábavu nezkažili, jsme se občas ocitli mimo hru. Bojovat o dobré známky a zároveň se úplně nepodřítit pravidlům, to byl ten největší adrenalin. Občas přišel „trest na dvě minuty“ za vyrušování, ale gól v podobě jedničky z písemky to vždycky vyžehlil.

**Třetí třetina (Devátá třída):** Finále. Hrajeme vabank. Čeká nás draft na střední a my doufáme, že uspějeme.

#### Tým a trenéři

Bez spoluhráčů v lavici by to byla nuda. Společně jsme rozebírali každou akci o přestávkách. Naši učitelé byli jako trenéři. I když jsme se občas neshodli na taktice, právě díky jejich drilu jsme se probojovali až k závěrečné siréně.

#### Závěrečná siréna

Základka končí a čeká nás draft na střední. Bude to jiný stadion a nová liga.

Ale tenhle první velký zápas si budeme pamatovat navždy.

Adam Chyba, IX. B

## Co mi dala základní škola?

Když přemýšlím nad tím, co mi škola dala, tak je toho tolik, že nevím, čím začít.

Jako první mne napadne, že mi dala vzdělání. Naučil jsem se číst, psát a počítat. Díky určitým předmětům jsem získal základní informace o kultuře, dějinách, přírodě a jazycích.

Škola mě také naučila různým dovednostem. Musel jsem se naučit zodpovědnosti, protože jsem musel plnit úkoly včas a připravovat se na testy. Taky jsem zjistil, že abych dosáhl nějakého úspěchu, musím pro to vynaložit nějaké úsilí a mít trpělivost.

Díky dílnám jsem se naučil zručnosti, např: pilovat dřevo atd.

Když jsme dělali skupinové práce a různé prezentace, zjistil jsem, jak je důležitá vzájemná spolupráce a komunikace. Naučil jsem se také vyhledávat informace na internetu a zpracovávat je do různých prezentací a referátů. Ve škole jsem poznal spoustu nových lidí a získal mnoho kamarádů. Moji třídní i netřídní učitelé byli hodní, milí a kamarádští.

Nakonec to bylo krásných devět let a teď je čas se posunout na novou střední školu. Chtěl bych studovat na SŠ elektrotechnické Na Jízdárně.

Matyáš Surovec, IX. B

## Anketa - Kam povedou další kroky našich devátáků?

Zeptali jsme se několika devátáků, kam povedou jejich kroky, až naposledy opustí dveře naší školy.

**Ludmila - grafický design**

**Jakub - obor železničář**

**Nikola - barmanka**

**Tobiáš - přírodovědné lyceum**

**Lucie - zdravotní sestra**

**Matěj - truhlář**

**Mgr. Martin Němec**

## Anketa - Jaké dojmy na mě zanechaly přijímací zkoušky?

**Zeptali jsme se několika devěťáků na jejich dojmy z první životní zkoušky.**

**Kristina** - Byla to pro mě první důležitá životní zkouška. Měla určit, kam povedou mé další cesty životem. Samotné testy mi přišly lehčí, než když jsem slyšela, jaké to bylo třeba minulý rok. Před zkouškami se mi zdálo vše náročné, ale pak mi to tak nepřipadalo.

**Natálie** - Měla jsem poslední půlrok smíšené pocity. Minulí devěťáci říkali, že to nebylo lehké a jsou rádi, že to nemusí dělat podruhé. Já jsem se poctivě připravovala. Měla jsem z prvního termínu dobrý pocit, na druhý jsem se již nepřipravovala. Nakonec vše pro mě dopadlo ještě lépe, než jsem čekala.



**Lucie** - Před samotnými zkouškami to byly pro mne náročné měsíce. Příprava se mi vyplatila. Odmalička jsem chtěla na školu, na kterou jsem se díky úspěšným zkouškám dostala, takže jsem spokojená.

**Tobiáš** - Bylo to náročné období, protože jsem si uvědomoval, že zkoušky určí moji další cestu životem. Bylo to složité a stresující před samotnou zkouškou, ale vyplatila se mi píle a příprava.

**Karolína** - Bylo to hodně o stresu, musela jsem se toho hodně naučit. Byla to dobrá zkušenost, i když na mou vysněnou školu jsem nedostala.

**Marek** - Byl jsem ráno před zkouškou nervózní, ale když jsem přišel do učebny a viděl, že nervózní jsou úplně všichni, tak to ze mě spadlo a pak jsem se dostal na všechny vybrané školy.

Mgr. Martin Němec

## Profil absolventa

Myslím si, že základní škola je skvělý start do života každého člověka. Možná vám někdy něco málo vezme, ale většinou vám hlavně něco předá. Ta moje ZŠ mi dala kamarády, dobré vzdělání a hlavně skvělý rozjezd do života.

Když jsem byla u zápisu, měla jsem docela velký strach, ale učitelé tam byli super, a tak ze mě ještě před nástupem do 1. třídy strach opadl a vlastně jsem se i dost těšila.

V první třídě to bylo super. Měla jsem dost kamarádů a všichni jsme se respektovali.

Třetí třída byla dost peklo asi pro nás všechny. Bylo to hlavně tím, že když jsme byli na konci třetí třídy, tak jsme všichni skončili na distanční výuce. Ze začátku to bylo super, sranda a tak, ale po chvíli to už bylo spíš na obtíž.

Když jsme byli ve čtvrté a páté třídě, bylo to jako na houpačce. Měnili se lidé ve třídě a učitelé na nás měli vyšší a vyšší nároky. Šestá třída byl asi nejtěžší ročník na celé ZŠ.

Změnili se učitelé, byli jsme na druhém stupni a učiva bylo zase více a více.

Ale i po tom všem moje nejoblíbenější vzpomínky byly, jsou a budou na ozdřavky. Učitelé, kteří s námi jezdili, nás sice museli mít plné zuby už první den, ale vždycky se snažili vymyslet co nejlepší program. Někdy to byly bojovky, třeba jako vlajky, nebo také zábavné hry, například hledání pokladu. Hráli jsme taky hry kreativní a logické, třeba vymýšlení pokřiků a výroba vlajek. Někdy jsme měli i „užitečný“ program, jako je první pomoc, která mě teda osobně vždy bavila nejvíc. Prostě jsme se učili i dost užitečných věcí, které se nám budou hodit do života.

Když se ohlédnu za všemi těmi roky, některé chvíle bych ze vzpomínek radši vymazala, ale zároveň vím, že i tyhle „těžké roky“ mě posunuly dál a že teď jsem tím, kým jsem. A vím, že postupem času ze mě může být i mnohem lepší člověk.



První stupeň mě sice naučil psát, číst a počítat, ale druhý stupeň mě naučil hrozně moc věcí do života. A z této ZŠ v Ostravě-Hrabové odcházím se ctí a s vděčností, že jsem tohle všechno mohla prožít.

A díky tomu vím, že ne vše je tak těžké, jak se zdá.

Eliška Jendrysková, IX. A

## Doktor Kelly



Žáci získali základní informace o výcviku vodícího psa, viděli ukázkou jeho poslušnosti a toho, jak pes reaguje na jednotlivé pokyny.

Dále p. Holba vysvětlil dětem rozdíl mezi bílou a červeno-bílou holí a prakticky ukázal, jak správně pomoci nevidomému. Předvedl také, jak mu pomáhají moderní technologie.

Všem se beseda moc líbila, děti se dozvěděly zajímavé informace a na závěr si taky mohly doktora Kellyho i pohládit.

Mgr. Alexandra Opletalová

První týden v květnu naši školu navštívil hluchoslepý pan Ladislav Holba se svým vodícím psem Kellym, protože pro žáky 1. stupně byla připravena beseda, která měla dětem přiblížit život s tímto handicapem.

Pan Holba představil svého čtyřnohého pomocníka, bez kterého se neobejde.



## Ozdravný pobyt



**Ozdravný pobyt 15. 3. - 28. 3. 2026 - penzion Pepovka - Filipovice**  
**Postřehy účastníků, tedy žáků 5. A a 6. A, B**  
 - zažil jsem spoustu věcí, které si budu pamatovat  
 - našel jsem si kamarády z vyššího ročníku  
 - stýskalo se mi po mobilu  
 - příroda je tady strašně krásná, měli jsme počasí slunečné, sychravé i sněživé  
 - hotel je velice krásný, čišnice příjemné, vaří dobře, je to tady luxusní  
 - nejlepší věc na hotelu byl bazén  
 - nejlepší cesta byla z Červenohorského sedla, protože hodně klouzala  
 - super byl výlet na Praděd, všichni si mysleli, že to nezládnou, ale nakonec to byla pohodová procházka,

nahore jsme si dali ten nejlepší chleba s rízkem na světě, cestou dolů jsme se koulovali - nejlepší jídlo - svičková  
 - máme tu diskotéky s DJ Kubou  
 - máme super zážitky, měli jsme různé aktivity, hry, týmovou vybíjenou, besedy, diskotéky, Den vody...  
 - ozdravný pobyt byl super, byl nejlepší  
 Oblíbená píseň na ozdraváku: **Mysli, myslí, zapni mozek, zapni smysly, když se dráhy propojí, mozek se hned zapojí.**  
 Zpracovala Mgr. Alexandra Opletalová

## Střípky z ozdravného pobytu 8. ročníku

**OZDRAVNÝ POBYT ŽÁKŮ ZÁKLADNÍ ŠKOLY**

ZDRAVÍ • POHYB • POHODA • PRÁTELSTVÍ

**PROČ JEDEME?**

- posilujeme zdraví
- trávíme čas v přírodě
- více se hýbeme
- učíme se samostatnosti
- budujeme kamarádství

**CO NÁS ČEKÁ?**

- vycházky a turistika
- sportovní aktivity
- pobyt na čerstvém vzduchu
- základní a vzdělávací programy
- společné hry a večerní program

**NA CO NEZAPOMENOUT?**

- pohodné oblečení a obuv
- láhev na vodu
- dobrou náladu
- chuť objevovat

**PEČUJEME O SEBE, RESPEKTUJEME OSTATNÍ, CHRÁNÍME PŘÍRODU A UŽÍVÁME SI SPOLEČNÝ ČAS.**

PRÁVIDELNÝ REŽIM | ZDRAVÁ STRAVA | POHYB KAŽDÝ DEN | ČISTÝ VZDUCH | DOSTATEK OPOČINKU

### Amálka

No, za mě největší sranda byla, jak nám Ondra vyrazil dveře, odhodil tě pryč a řekl: „Kde jsou naše odměny?“

### Evka

Můj největší zážitek je, jak jsme každý den chodili na túry a skoro každý večer hráli s holkami UNO.

### Klárka

Můj nejlepší zážitek je, jak jsme byli rozděleni do skupin na týmové hry, a díky tomu jsme se začali bavit s lidmi, které bych asi jinak nepoznala.

### Anička

Pro mě byl nejzajímavější kurz první pomoci, kde nám ukázali mnoho krizových situací a pak nás učili, co v nich máme dělat.

Ema Obrusníková, VIII. A

## Michaela Kubečková - z našich lavic až na vrchol českého florbalu



Michaela Kubečková chodila na naši školu a dnes patří mezi nejlepší české florbalistky.

V rozhovoru nám prozradila více o své sportovní kariéře, úspěších i o tom, co ji motivuje k dosažení dalších velkých cílů.

### Od kterého roku hraješ?

Hraju od roku 2008, tedy od svých šesti let, kdy jsem chodila do první třídy.

### Jak ses k florbalu dostala?

Hlavně přes rodinu. Florbal hrál můj brácha i taťka. Na tréninky se mnou navíc chodila sestra, tím pádem jsem tam nikdy nebyla sama.

### Napadlo tě někdy dřív, že se ve florbalu dostaneš takhle daleko?

To vůbec ne, ani jsem nad tím tehdy moc nepřemýšlela. Vždycky jsem hrála hlavně pro radost.

### Bylo těžké skloubit náročné tréninky se školou? Nepřišlo ti to někdy jako stereotyp a rutina?

Já jsem v tom měla vždycky tak nějak pořádek. A tím, že se tréninky pokaždé měnily, to jako rutina nikdy nepůsobilo.

### Přemýšlela jsi někdy o tom, že s florballem skončíš?

Ne, to vůbec.

### Byl v té době nějaký jiný sport, nad kterým jsi přemýšlela, že bys ho zkusila?

To úplně ne, protože kromě florbalu jsem žádný jiný sport závodně nedělala.

### Býváš ještě před zápasy nervózní, nebo ti to po tolika letech už nepřijde?

Na každý zápas se spíš těším, než že bych byla ve stresu a klepaly se mi ruce. Nervozitu moc nevnímám.

### Máš nějaké velké cíle do budoucna?

Tak určitě bych chtěla vyhrát mistrovství světa a také vyhrát švédskou ligu, která je nejlepší na světě.

Emma Obrusníková, VIII. A

## Tobiáš Novák - Od plácku za domem až k medailím z velkých turnajů



Florbal patří mezi nejoblíbenější školní sporty, ale málokdo u něj vydrží tak dlouho a dotáhne to tak daleko jako T. Novák.

V našem rozhovoru nám prozradil, jak s florballem začínal a co považuje za své největší úspěchy.

### Ahoj, chtěl bych se tě zeptat, jestli děláš nějaký sport?

Ahoj! Ano, hraju florbal.

### Jak ses k florbalu vlastně dostal?

Byla to docela náhoda. Pokaždé, když jsem si šel hrát na naše místní hřiště, potkávali se tam starší kluci - byli tehdy přibližně v sedmé třídě - a mastili florbal. Postupně jsem začal hrát s nimi.

Zjistil jsem, že mi to docela jde, chytlo mě to a nakonec jsem ho začal hrát i závodně v klubu.

### To je super příběh! Jak dlouho už florbal hraješ?

Letošním rokem už to bude úctyhodných sedm let.

### Za tu dobu jsi určitě zažil spoustu zápasů. Jaké jsou tvoje největší florbalové úspěchy?

Nejvíce si cením úspěchů z velkých vícedenních turnajů. Bývá tam obrovská konkurence, ale nám se s týmem už několikrát podařilo probojovat až na bednu a domů jsme si odvezli medaile.

Skvělé, moc gratuluju! Děkuju za rozhovor a ať se ti i nadále daří.

Já taky děkuji.

Klára Cséri, VIII. B

## Trojrozhovor o florbale

### Jaký je váš pocit, když hraje?

**Honza Veselka:** Nevím, asi pociťuju hodně adrenalinu a agresivity.

**Štěpán Říha:** Záleží na vstupu do zápasu, ale většinou dobrý.

**Michal Doležálek:** Záleží na soupeři, ale většinou jdu do zápasu s klidem a doufám, že se nám zápas povede.

### Co všechno musíte umět?

**Honza Veselka:** Držet florbalu, prostě základ.

**Štěpán Říha:** Práci s míčkem a přehled o hře.

**Michal Doležálek:** Jako brankář musíš mít dobré reakce, přehled o hře, umět rozehrát a zachovat klid při tlaku.

### Proč jste začali hrát florbal?

**Honza Veselka:** Kamarádi a to, že mě to v podstatě baví, celkově ten sport.

**Štěpán Říha:** Kvůli kamarádům.

**Michal Doležálek:** Protože jsem se o to zajímal už dlouho a hrál jsem to odmalička. V 11 letech jsem se pak rozhodl, že bych mohl zkusit hrát závodně.

### Kolikrát týdně máte tréninky?

**Honza Veselka:** Jelikož máme po sezóně, tak 2x týdně. Jinak jsme měli dvakrát trénink své kategorie a pak jeden juniorský pro toho, kdo chtěl - a já chodil.

**Štěpán Říha:** Čtyřikrát týdně.

**Michal Doležálek:** Tříkrát týdně - v pondělí, ve čtvrtek a ve středu máme trénink s muži.

### Jaké to je vyhrát zápas?

**Honza Veselka:** Je to dobrý pocit a hlavně ti to nezkaží zbytek dne.

**Štěpán Říha:** Velmi dobrý pocit.

**Michal Doležálek:** Skvělý pocit, cítíš se dobře a jsi šťastný.

### Doporučili byste lidem se tomuto sportu věnovat? Plánujete rozjet kariéru, nebo to bude jenom váš koníček?

**Honza Veselka:** Samozřejmě je to volba lidí, ale ze své zkušenosti bych to doporučil.

Jestli v tom rozjedu kariéru, záleží na tom, jestli mě to za pár let bude ještě bavit.

**Štěpán Říha:** Určitě, je to skvělý sport pro trávení volného času, ale časem se uvidí.

**Michal Doležálek:** Rád bych v tom pokračoval a zkusil se dostat do lepšího klubu. Lidem, které to baví, určitě doporučuji zkusit hrát závodně.

Klára Cséri, VIII. B

## Florbalisté Jan Veselka, Michal Doležálek a Štěpán Říha



## Představujeme talenty: Jakub Rašner z IX. B a jeho cesta za bronzem!

V naší škole máme spoustu talentovaných lidí, o kterých možná ani nevíte, že po odpoledních sbírají medaile na celorepublikových soutěžích. Jedním z nich je i Jakub Rašner z IX. B.

Jakub se už tři roky věnuje netradičnímu a velmi náročnému sportu – sportovnímu aerobiku. Pokud si pod pojmem aerobik představíte jen skákání do rytmu hudby podle videa z devadesátých let, Jakub vás rychle vyvede z omylu.

„Je to zjednodušeně typ tance, vlastně takový mix sportovní gymnastiky a všeho možného,“ vysvětluje Jakub.

Tento sport vyžaduje obrovskou fyzickou sílu, flexibilitu a smysl pro rytmus. Že Jakubovi nic z toho nechybí, dokazuje i fakt, že už dva roky aktivně závodí. Jeho dosavadní sportovní kariéra navíc právě teď v květnu vyvrcholila skvělým úspěchem.

Na prestižním finále Mia festivalu vybojoval fantastické 3. místo! Pro Jakuba je to zatím největší úspěch, ale vzhledem k jeho talentu a nasazení rozhodně ne poslední.

Tomáš Demjan, IX. B



## Co mě baví na aerobiku: Justýna Várnayová závodí s vášní

Už jste někdy přemýšleli o sportu, který v sobě spojuje eleganci, sílu i neskutečnou dynamiku?

Přesně takový je sportovní aerobik, kterému se věnuje naše spolužačka Justýna Várnayová. V krátkém rozhovoru nám prozradila, proč si vybrala zrovna tento sport a co na něm má nejraději.

Pro Justýnu není aerobik žádnou chvilkovou záležitostí. V tělocvičně totiž tráví čas už úctyhodných sedm let, což z ní dělá zkušenou sportovkyni. „Vybrala jsem si ho asi proto, že je v něm úplně všechno, co mě baví – tanec, posilování a gymnastika.“

Právě tato všestrannost dělá z aerobiku sice náročný, ale nesmírně zábavný sport. Člověk se při něm nenudí, protože každým tréninkem posouvá své hranice dál.

A co považuje Justýna za své dosud největší úspěchy? Nemusí jít vždycky jen o zlaté medaile z velkých šampionátů.

Pro Justýnu je tím nejcennějším přijetí do závodního týmu a také samotná cesta, kterou ušla – tedy fakt, že se za ty roky naučila obrovské množství nových a náročných věcí.

Tomáš Demjan IX. B

# Klára Cséri představuje svůj koníček - jezdeckví



Jezdeckví není jen sport. Není to pouze o sedle, otěžích nebo soutěžích. Je to zvláštní spojení dvou živých bytostí, které si postupně začnou důvěřovat natolik, že jeden pohyb stačí k tomu, aby si navzájem porozuměly.

Když ráno přijdeš do stáje, ucítíš vůni sena, uslyšíš klidné odfrkávání koní a kroky kopyt na podlaze. V tu chvíli jako by se svět na chvíli zpomalil. Všechny starosti zůstávají venku za vraty stáje. Existuje jen přítomný okamžik.

Kůň nepozná, jaké máš známky, kolik máš peněz ani jak působíš na ostatní lidi. Pozná jen to, jaký opravdu jsi. Jestli jsi klidný, nervózní, smutný nebo šťastný. A právě proto je vztah mezi jezdcem a koněm tak opravdový. Nedá se přetvařovat.

Každá vyjízdka je jiná. Někdy je klidná a tichá, kdy slyšíš jen vítr a pravidelný rytmus kopyt. Jindy je plná energie, rychlosti a adrenalinu. Ale v obou případech člověk cítí svobodu, kterou jen máloco dokáže nahradit.

Jezdeckví také učí trpělivosti. Kůň není stroj, který okamžitě splní každý povel. Potřebuje čas, důvěru a pochopení. A možná právě díky tomu se jezdcí učí být silnějšími nejen v sedle, ale i v životě.

Mnoho lidí říká, že koně člověku rozumí beze slov. A kdo někdy položil hlavu unavenému koni na krk po dlouhém dni, ten ví, že na tom něco pravdy opravdu je.

Jezdeckví není jen koníček. Pro mnoho lidí je to místo, kde se cítí sami sebou.

Klára Cséri, VIII.B

# Bára Hranická na vyhlášení soutěže TGM v Praze



Děkujeme naší bývalé žákyni Báře Hranické za reprezentaci školy na slavnostním vyhlášení celorepublikové soutěže Masarykova demokratického hnutí Masaryk do škol, kde převzala ocenění za svou účast a účast svých bývalých spolužaček Anežky Chlupaté a Anety Míčkové v této prestižní soutěži.

Mgr. Martin Němec

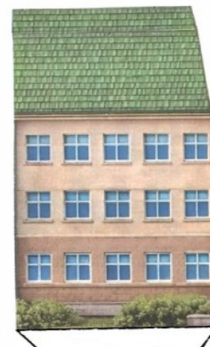
# Fotoreportáž - Green city 8. ročník



## Vzpomínka na Mikuláše a vánoční výzdobu tříd

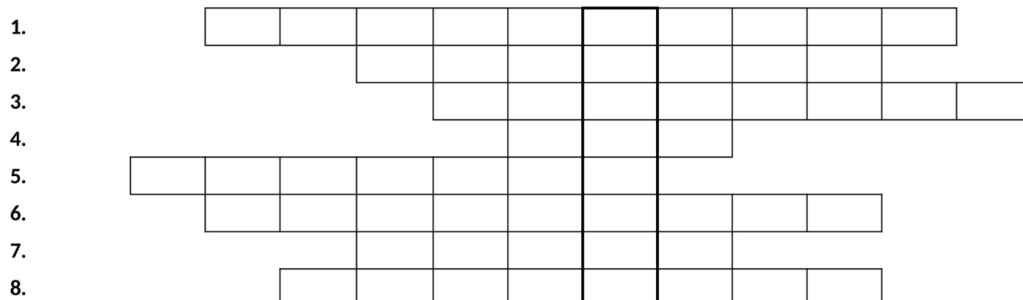


# Vystřihni a slep si naši školu



## Křížovka

### Tajenka



Legenda:

1. Místo, kde se cvičí a sportuje.
2. Obal na psací potřeby.
3. Znamka znamenající výborný prospěch.
4. Kolik ročníků, má první stupeň ZŠ? ( slovem )
5. Kdo stojí v čele školy?
6. Jak se říká době volna během vyučování?
7. Místo, kde se převlékáme na tělocvik?
8. Pomocník na měření délky.

# Vzpomínka na Barevný den





## Redakce Školního tornáda

### Vedení redakce:

Mgr. Martin Němec

Mgr. Alexandra Opletalová

### Členové redakce:

Anna Franková

Tomáš Demjan

Klára Cséri

Adam Chyba

Matyáš Slíva

Emu Obrusníková

